មេរៀនទី ២

ព្រះជាម្ចាស់សព្វព្រះហឫទ័យ ឲ្យអ្នកស្គាល់ពីអំណោយទាន របស់ទ្រង់

នៅក្នុងមេរៀនទីមួយ អ្នកបានដឹងថាព្រះជាម្ចាស់មានព្រះអំណោយទានខាងវិញ្ញាណសម្រាប់អ្នកជឿគ្រប់គ្នា។ អ្នកក៏បានរកឃើញថា ព្រះជាម្ចាស់រំពឹងទុកឲ្យអ្នកជឿ ប្រើប្រាស់ព្រះអំណោយទានរបស់ពួកគេប្រកបដោយភាពស្មោះត្រង់ និង ឲ្យអ្នកជឿត្រូវតែមានសេចក្តីស្រឡាញ់ដើម្បីធ្វើឲ្យព្រះអំណោយទានទាំងអស់មានន័យពេញលេញ។ ឥឡូវនេះអ្នកនឹងរៀនរឿងខ្លះៗដែលទាក់ទងទៅនឹងព្រះអំណោយទាននោះផ្ទាល់។

មេរៀនមួយនេះ នឹងជួយអ្នកឲ្យយល់អំពីព្រះអំណោយទាននោះ។ អ្នកនឹងឃើញថា ចំណេះដឹងអំពីព្រះអំណោយទានរបស់ព្រះជាម្ចាស់ គឺសំខាន់ណាស់សម្រាប់អ្នកជឿ។ អ្នកក៏នឹងចាប់ផ្តើមស្គាល់ពី ព្រះអំណោយទានខាងវិញ្ញាណមួយចំនួន និង ស្គាល់ពីរបៀបដែលវាទាក់ទងនឹង ព្រះកាយដែលផ្សំពីអ្នកជឿ។

រឿងដែលគួរឲ្យរីករាយមួយអំពីមេរៀននេះ គឺថា វាអាចជួយអ្នករកឃើញព្រះអំណោយទានខាងវិញ្ញាណដែលព្រះជាម្ចាស់មានសម្រាប់អ្នក។ នៅពេលដែលអ្នកបានរកឃើញព្រះអំណោយទានខាងវិញ្ញាណរបស់អ្នកហើយ អ្នកអាចចាប់ផ្តើមអភិវឌ្ឍវា និង ធ្វើឲ្យវាកាន់តែមានន័យពេញលេញ។

គម្រោងនៃមេរៀន

ក. សារៈសំខាន់នៃការស្គាល់

ខ. ក្រុមនៃព្រះអំណោយទាន

វត្ថុបំណងនៃមេរៀន

នៅពេលដែលអ្នកបញ្ចប់មេរៀននេះ អ្នកអាចនឹងៈ

១. រៀបរាប់ជាអត្ថបទសរសេរខ្លីមួយ ថាហេតុអ្វីបានជាចំណេះដឹងអំពីព្រះអំណោយទានខាងឯវិញ្ញាណ គឺមានសារៈសំខាន់សម្រាប់អ្នកជឿ។

២. រៀបរាប់ព្រះអំណោយទានខាងឯវិញ្ញាណ ទៅតាមក្រុមនីមួយៗ។

៣. បែងចែករវាងព្រះអំណោយទានខាងព័ន្ធកិច្ច ព្រះអំណោយទានដទៃផ្សេងទៀត និង ព្រះអំណោយទាននៃព្រះវិញ្ញាណ។

សកម្មភាពក្នុងការសិក្សា

១. អានមេរៀន និងគូសបន្ទាត់នៅពីក្រោមពាក្យ ឬ ផ្នែកណាមួយនៃប្រយោគដែលអ្នកមានអារម្មណ៍ថាសំខាន់ពិសេសជាងគេ។

២. បន្តការទន្ទេញខគម្ពីរ១កូរិនថូសជំពូក១៣។ រំឭកខគម្ពីរទាំងពីរដំបូង ដោយធ្វើការសូត្រវាឲ្យឮៗ រួចហើយទន្ទេញខទី ៣ ដល់ទី៤។

៣. ធ្វើជាតារាងមួយដែលមាន ការចែកក្រុមទាំងបីនៃព្រះអំណោយទានខាងឯវិញ្ញាណ នៅក្នុងសៀវភៅកត់ត្រាមួយផ្សេងទៀត ហើយសរសេរបំពេញព្រះអំណោយទានទាក់ទងចូលក្នុងក្រុមនោះ នៅពេលដែលអ្នកឃើញវានៅក្នុងសេចក្តីសង្ខេបការវិវត្តន៍មេរៀន។

៤. បើកមើលរាល់ពាក្យទាំងឡាយណាដែលអ្នកមិនអាចយល់បាន ដោយប្រើប្រាស់វចនានុក្រម និងអក្ខរានុក្រមនៃពាក្យសំខាន់ដែលនៅចុងបញ្ចប់សៀវភៅសិក្សានេះ។

៥. ធ្វើការប្រឡង នូវការវិវត្តន៍របស់អ្នក ដោយធ្វើលំហាត់ទៅតាមជំហាននីមួយៗនៅក្នុងមេរៀន។

៦. ធ្វើលំហាត់ប្រឡងផ្ទាល់ខ្លួននៅចុងបញ្ចប់នៃមេរៀន។ ពិនិត្យមើលចម្លើយរបស់អ្នក។ បកទៅមើលមេរៀនវិញ ប្រសិនបើមានចម្លើយដែលខុស ដើម្បីឲ្យប្រាកដថា អ្នកដឹងចម្លើយត្រឹមត្រូវ។

៧. បន្ទាប់ពីអ្នកបានធ្វើលំហាត់ប្រឡងផ្ទាល់ខ្លួនហើយ ចូររំឭកមេរៀនទី១ និង ទី២ (ជំពូកទីមួយ) ឡើងវិញ។ បន្ទាប់មកធ្វើការប្រឡងក្នុងជំពូកទីមួយ

ពាក្យសំខាន់

គ្រឹះ	ដឹកនាំ	អធិធម្មជាតិ
បង្កបង្កើត		

ក. សារៈសំខាន់នៃការស្គាល់

វត្ថុបំណងទី១. *រៀបរាប់ជាអត្ថបទសរសេរខ្លីមួយ ថាហេតុអ្វីបានជាចំណេះដឹងអំពីព្រះអំណោយទានខាងឯវិញ្ញាណគឺមានសារៈសំខាន់សម្រាប់អ្នកជឿ។*

ចំណេះដឹងបង្កើតឲ្យមានជំនឿ

ជំនឿគឺជាដួងចិត្តនៃព្រះអំណោយទានខាងឯវិញ្ញាណ និង ការប្រើប្រាស់របស់វា។ រឿងដែលបញ្ជាក់ថាវាគឺជារឿងខាងឯវិញ្ញាណនោះគឺ ដោយសារវិញ្ញាណនេះដែលបង្ហាញឲ្យឃើញពីការត្រូវការជំនឿ។ ជំនឿធ្វើឲ្យយើងក្លាយជាអ្នកជឿ។ ជំនឿក៏ធ្វើឲ្យយើងមាន*ប្រយោជន៍* ក្នុងនាមជាអ្នកជឿតាមរយៈព្រះអំណោយទាននោះផងដែរ។

តើមនុស្សទទួលបានជំនឿដោយរបៀបណា? ចម្លើយគឺសាមញ្ញ ព្រមទាំងប្រាកដច្បាស់ផងដែរ។ ជំនឿ កើតឡើងដោយសារចំណេះដឹងពីព្រះគម្ពីរ។ លោកប៉ូលបានបញ្ជាក់ច្បាស់ នៅពេលដែលលោកបានសរសេរថា "ក៏ប៉ុន្តែ អោយគេអង្វររកព្រះអង្គដូចម្ដេចកើត បើគេមិនជឿ?" (គម្ពីររ៉ូម១០:១៤)។ ចំណេះដឹងគឺទទួលបានតាមរយៈការឮសារនៃដំណឹងល្អ។ ជំនឿអាចកើតឡើងបាន នៅពេលដែលទទួលបានចំណេះដឹង។

សូមគិតពិចារណាអំពីពួកសាវ័កដែលនៅក្រុងអេភេសូ។ នៅពេលដែលលោកប៉ូលបានជួបពួកគេដំបូងនៅក្នុងគម្ពីរកិច្ចការ ១៩:២ លោកបានសួរទៅពួកគេថា "កាលបងប្អូនចាប់ផ្ដើមជឿនោះ តើបងប្អូនទទួលព្រះវិញ្ញាណដ៏វិសុទ្ធ*ហើយឬនៅ?»។ គេតបមកលោកវិញថា៖ «យើងខ្ញុំមិនដែលទាំងឮថា មានព្រះវិញ្ញាណដ៏វិសុទ្ធផង!" ដោយសារតែពួកគេមិនដែលបានឮ ទើបពួកគេមិនបានដឹងឡើយ។ ដោយសារតែពួកគេមិនដឹង ទើបពួកគេមិនអាចនឹងជឿបាន។

បន្ទាប់មកលោកប៉ូលចាប់ផ្ដើមបង្រៀនពួកគេ។ ពួកគេបានទទួលចំណេះដឹងតាមរយៈការបង្រៀនរបស់លោក ហើយនៅពេលដែលពួកគេមានចំណេះដឹង ជំនឿបានកើតឡើងនៅក្នុងដួងចិត្តរបស់ពួកគេ។ ដូច្នេះ ពួកយើងដឹងថាចំណេះដឹងពីព្រះអំណោយទានខាងឯវិញ្ញាណគឺជាជំហានដំបូង ឆ្ពោះទៅកាន់ជំនឿសម្រាប់ការទទួលបាន និង ស្គាល់ពីព្រះអំណោយទាន ព្រមទាំងការប្រើប្រាស់យ៉ាងមានប្រសិទ្ធិភាពរបស់វាផងដែរ។ ដរាបណាយើងនៅមិនទាន់ស្គាល់ពីព្រះអំណោយទានខាងឯវិញ្ញាណ នោះវានឹងមិនអាចកើតមាននៅក្នុងជីវិត និង ព័ន្ធកិច្ចរបស់យើងដែលព្រះជាម្ចាស់បានគ្រោងទុកនោះឡើយ។

លំហាត់អនុវត្តន៍

១ ចូរអានគម្ពីរ១កូរិនថូស ១២:១; គម្ពីរ១កូរិនថូស ១៤:៣៦; គម្ពីរកិច្ចការ ១៩:១-៧; និង
គម្ពីររ៉ូម ១២:៦។ រួចហើយបំពេញនៅក្នុងចន្លោះបន្ទាត់ខាងក្រោម។

ក) នៅក្នុងដួងចិត្តនៃព្រះអំណោយទានខាងឯវិញ្ញាណទាំងអស់គឺមាន..

ខ) ជំនឿត្រូវបានបង្កើតឡើងមកពី...

គ) រឿងដែលសំខាន់បំផុត ដែលយើងចង់បានពីការសិក្សានេះ គឺចំណេះដឹងអំពី.............................
....

ចំណេះដឹងដឹកនាំជំនឿ

ចំណេះដឹងមិនត្រឹមតែបង្កើតបានជំនឿនោះទេ វាថែមទាំងដឹកនាំជំនឿផងដែរ។ ដោយប្រើពាក្យថា *ដឹកនាំ* នេះយើងមានន័យថា វាបានផ្តល់ឲ្យជំនឿនូវតម្រុយនៃទិសដៅ និង កំណត់ដែនខ័ណ្ឌរបស់វាផងដែរ។ ដោយសារមូលហេតុនេះហើយ វាគឺមានសារៈសំខាន់ណាស់ដែលចំណេះដឹងត្រូវតែ ពេញលេញ និង ពិតប្រាកដបំផុត។ ចំណេះដឹងដែលមិនពេញលេញ ឬ មិនពិតប្រាកដ នាំឲ្យជំនឿមានមូលដ្ឋានមិនពេញលេញ និង មិនពិតប្រាកដផងដែរ។ មូលដ្ឋានគឺជាកន្លែងដែលអ្វីមួយឈរជាប់បាន។ ជំនឿដែលគ្មានចំណេះដឹងមូលដ្ឋានមិនត្រឹមត្រូវ គឺប្រៀបដូចជាផ្ទះដែលសាងសង់នៅពីលើគ្រឹះតែពាក់កណ្តាលយ៉ាងដូច្នោះដែរ។

ជាឧទាហរណ៍ មានអ្នកជឿជាច្រើននាក់ធ្លាប់ត្រូវបានគេបង្រៀនថា ព្រះអំណោយទានក្នុងការនិយាយភាសាចម្លែកអស្ចារ្យគឺមិនមែនសម្រាប់មនុស្សជំនាន់យើងនេះទេ។ ជំនឿរបស់ពួកគេក្នុងការទទួលបានព្រះអំណោយទានមួយនេះ គឺខ្វះខាត ព្រោះតែការបង្រៀនមិនពិតមួយនេះ។

ពួកគេអាចត្រឹមត្រូវជឿលើអ្វីដែលពួកគេដឹង ទោះបីជាអ្វីដែលពួកគេគិតថាពួកគេបានដឹងនោះមិនមានចែងតាមគោលការណ៍ព្រះគម្ពីរក៏ដោយ។ ជំនឿរបស់ពួកគេមិនអាចនាំពួកគេ ឲ្យទៅលើសពីចំណេះដឹងរបស់ពួកគេឡើយ។ អ្នកជឿទាំងនេះនឹងរស់នៅក្នុងជីវិតមួយដែលជឿថាព្រះអំណោយទានក្នុងការនិយាយភាសាចម្លែកអស្ចារ្យគឺមិនមែនសម្រាប់ពួកគេនោះទេ ដរាបណាចំណេះដឹងមូលដ្ឋានរបស់ពួកគេត្រូវបានកែតម្រូវ។ ដូច្នេះ វាពិតជាសំខាន់ខ្លាំងណាស់ដែលពួកយើងត្រូវមាន ចំណេះដឹងអំពីព្រះអំណោយទានខាងឯវិញ្ញាណ ដ៏ពេញលេញ និង ពិតប្រាកដ។

លំហាត់អនុវត្តន៍

២ ចូរអានគម្ពីរយ៉ូហាន ៨:៣០-៣២។ ចូរគូសរង្វង់ជុំវិញអក្សរដែលនៅពីខាងមុខប្រយោគនីមួយៗ ដែលត្រឹមត្រូវ។

ក) ចំណោះដឹងដឹកនាំជំនឿ។

ខ) ចំណោះដឹងត្រឹមត្រូវ គឺមិនសំខាន់នោះទេ។

គ) ជំនឿនាំយើងឲ្យទៅហួសចំណោះដឹងរបស់យើងទៅទៀត។

ចំណោះដឹងកំណត់បទពិសោធន៍

ដោយសារតែចំណោះដឹង បង្កើត និង ដឹកនាំជំនឿរបស់យើង វាក៏ដឹកនាំយើងឲ្យឆ្ពោះទៅកាន់បទពិសោធន៍ផងដែរ។ មានលំដាប់លំដោយមួយដែលយើងត្រូវចងចាំទុកក្នុងគំនិតៈ ១) ចំណោះដឹង, ២) ជំនឿ និង ៣) បទពិសោធន៍។ ដរាបណាយើងមិនស្គាល់ព្រះអំណោយទានខាងឯវិញ្ញាណទេ នោះយើងមិនអាចជឿ ដោយជំនឿទៅលើព្រះអំណោយទានខាងឯវិញ្ញាណទាំងនោះបានឡើយ។ ដរាបណាយើងមិនជឿលើព្រះអំណោយទានខាងឯវិញ្ញាណ នោះវានឹងមិនអាចក្លាយជាផ្នែកមួយនៃបទពិសោធន៍របស់យើង ដែលព្រះជាម្ចាស់បម្រុងទុកនោះបានឡើយ។

សូមរំឭកអំពីបទពិសោធន៍របស់លោកប៉ុលនៅក្រុងអេភេសូ ក្នុងគម្ពីរកិច្ចការជំពូក១៩។ យើងបានដឹងហើយថា ដោយសារតែអ្នកក្រុងអេភេសូទាំងនេះ មិនបានស្គាល់ព្រះវិញ្ញាណដ៏វិសុទ្ធ ទើបពួកគេមិនអាចជឿលើលោកបាន។ ឥឡូវនេះយើងក៏បានដឹងថា ដោយសារតែពួកមិនបានស្គាល់ ដូច្នេះហើយពួកគេមិនអាចមានជំនឿបានឡើយ ពួកគេបានខ្វះខាតបទពិសោធន៍ដែលព្រះជាម្ចាស់រៀបចំសម្រាប់ពួកគេ។ នៅពេលលោកប៉ុល បានដឹងថាពួកគេមិនដែលធ្លាប់ស្គាល់ព្រះវិញ្ញាណដ៏វិសុទ្ធ លោកក៏បានចាប់ផ្ដើមបង្រៀនពួកគេ។ លោកបានផ្ដល់ចំណោះដឹងថ្មីទៅឲ្យពួកគេ។ នៅពេលនោះពួកគេអាចជឿលើអ្វីដែលពួកគេមិនធ្លាប់បានជឿពីមុនមក ហើយនៅពេលដែលជំនឿរបស់ពួកគេធ្វើសកម្មភាពពីចំណោះដឹងថ្មីរបស់ពួកគេ ពួកគេអាចចូលទៅក្នុងបទពិសោធន៍ដ៏ថ្មីទាំងស្រុង។ បទពិសោធន៍ថ្មីរបស់ពួកគេ អាចត្រូវបានគេដឹងថា មានប្រភពមកពីការទទួលចំណោះដឹងថ្មី ពីការបង្រៀនរបស់លោកប៉ុល។

ការនេះជួយយើងឲ្យមើលឃើញថា តើវាសំខាន់កម្រិតណាដែលត្រូវមានចំណោះដឹងអំពីព្រះអំណោយទានខាងឯវិញ្ញាណ។ បទពិសោធន៍របស់យើងនឹងនៅតែមានកម្រិត ដរាបដល់ពេលយើងបានស្គាល់ជាមុនសិន។ សូមឲ្យយើងគិតអំពីរឿងនេះបន្តិចទៀត។ នៅពេលដែលលោកប៉ុលបានសរសេរសំបុត្រទៅកាន់អ្នកក្រុមកូរិនថូស លោកបញ្ជាក់ថា ពួកគេមានព្រះអំណោយទានរបស់ព្រះវិញ្ញាណៈ

> ដោយរួមជាមួយព្រះអង្គបងប្អូនបានបរិបូណ៌សព្វគ្រប់ទាំងអស់ ទាំងខាងព្រះបន្ទូល ទាំងខាងការស្គាល់ព្រះអង្គ។ សក្ខីភាពរបស់ព្រះគ្រិស្តបានស្ថិតនៅក្នុងបងប្អូនយ៉ាងខ្ជាប់ខ្ជួន។ ហេតុនេះនៅពេលដែលបងប្អូនកំពុងរង់ចាំព្រះយេស៊ូគ្រិស្ត ជាព្រះអម្ចាស់របស់យើងយាង មកយ៉ាងរុងរឿងនោះ បងប្អូនមិនខ្វះព្រះអំណោយទានអ្វីឡើយ។ (គម្ពីរ១កូរិនថូស ១:៥-៧)

វាហាក់បីដូចជា អ្នកក្រុងកូរិនថូស បានស្គាល់ព្រះអំណោយទានខាងឯវិញ្ញាណទាំងនេះ ហើយមានមនុស្សជាច្រើនមានព្រះអំណោយទាននេះផងដែរ ប៉ុន្តែការស្គាល់វា និង មានវាមិនទាន់គ្រប់គ្រាន់នោះទេ។ ពួកគេត្រូវការដឹងពីរបៀបប្រើប្រាស់វា៖ "បងប្អូនអើយ ខ្ញុំចង់អោយបងប្អូនជ្រាបយ៉ាងច្បាស់ អំពីព្រះអំណោយទានរបស់ព្រះវិញ្ញាណ។" (១កូរិនថូស ១២:១)។

ការដឹងពីសេចក្តីអំពីព្រះអំណោយទានទាំងនេះ នឹងនាំយើងទៅកាន់បទពិសោធន៍ដែលប្រកបដោយផលផ្លែក្នុងការប្រើប្រាស់ពួកវា។ នេះគឺជាមូលដ្ឋានដែលយើងត្រូវតែរៀនទាំងអស់ តាមតែអាចធ្វើបាន អំពីព្រះអំណោយទានខាងឯវិញ្ញាណ។

លំហាត់អនុវត្តន៍

៣ បំពេញប្រយោគនីមួយៗនៅខាងក្រោម។

ក) លំដាប់លំដោយដែលត្រឹមត្រូវក្នុងការទទួលបានព្រះអំណោយទានខាងឯវិញ្ញាណ គឺ ចំណេះដឹង,
....
និង...។

ខ) ជំនឿត្រូវបានបង្កើតឡើង និង ដឹកនាំដោយ...

គ) ការដឹងពីសេចក្តីអំពីព្រះអំណោយទានទាំងនេះ នឹងនាំយើងទៅកាន់......................................
ដែលប្រកបដោយផលផ្លែក្នុងការប្រើប្រាស់ពួកវា។

ខ. ក្រុមនៃព្រះអំណោយទាន

វត្ថុបំណងទី២. *រៀបរាប់ព្រះអំណោយទានខាងឯវិញ្ញាណ ទៅតាមក្រុមនីមួយៗ។*

វត្ថុបំណងទី៣. *បែងចែករវាងព្រះអំណោយទានខាងព័ន្ធកិច្ច ព្រះអំណោយទានដទៃទៀត និង ព្រះអំណោយទាននៃព្រះវិញ្ញាណ។*

ព្រះអំណោយទានខាងឯព័ន្ធកិច្ច

ព្រះគម្ពីរមិនបានសង្កេតស្គាល់ព្រះអំណោយទានខាងឯវិញ្ញាណទៅតាមតារាងនៃក្រុមនីមួយៗរបស់វាទេ។ ពេលខ្លះ វាហាក់បីដូចជាត្រូវបានដាក់ជាក្រុមជាមួយគ្នា។ ការនេះហាក់ដូចជាបង្ហាញថា ព្រះអំណោយទានខាងឯវិញ្ញាណទាំងអស់មានទំនាក់ទំនងជាមួយគ្នាយ៉ាងជិតស្និទ្ធ។ ទោះជាយ៉ាងណាសម្រាប់គោលដៅរបស់យើងក្នុងពេលនេះ វានឹងមានប្រយោជន៍ជាង ក្នុងការបែងចែកព្រះអំណោយទានទាំងនោះទៅជាបីក្រុម។ ក្រុមនីមួយៗនឹងមានតារាងផ្ទាល់ខ្លួន។ មានព្រះអំណោយទានខ្លះ នៅក្នុងក្រុមមួយហាក់បីដូចជាជាន់គ្នា វានឹងប្រហាក់ប្រហែលជាមួយនឹងព្រះអំណោយទានខ្លះនៅក្នុងក្រុមមួយផ្សេងទៀត។ ការនេះមិនគួរជាបញ្ហាសម្រាប់យើងនោះទេ ដ្បិតព្រះអំណោយទានទាំងអស់បានមកពីព្រះជាម្ចាស់ ហើយមានគោលបំណងរួមតែមួយ គឺដើម្បីកសាងព្រះកាយដែលកើតមកពីអ្នកជឿ និង ដើម្បីតម្កើងសិរីរុងរឿងរបស់ព្រះជាម្ចាស់។

នៅក្នុងតារាងមួយនេះ មានរួមបញ្ចូលព្រះអំណោយទានដែលទាក់ទងខ្លាំងបំផុតជាមួយនឹងទំនួលខុសត្រូវដ៏ខ្ពស់របស់យើង នៅក្នុងព្រះកាយដែលផ្សំពីអ្នកជឿមួយនេះ។ លោកប៉ូលបានផ្តល់មកឲ្យយើងនៅក្នុងព្រះគម្ពីរ អេភេសូរ៖

> ព្រះអង្គបានផ្តល់ព្រះគុណមកអោយយើងម្នាក់ៗតាមកំរិតព្រះអំណោយទាន ដែលព្រះគ្រិស្តប្រទានមកយើង។ ហេតុនេះហើយបានជាមានថ្លែងទុកថា «ព្រះអង្គបានយាងឡើងទៅស្ថានខ្ពស់ ព្រះអង្គបាននាំពួកជាប់ជាឈ្លើយទៅជាមួយ ហើយព្រះអង្គប្រទានព្រះអំណោយទានផ្សេងៗដល់មនុស្សលោក»....គឺព្រះអង្គហើយ ដែលបានប្រទានអោយអ្នកខ្លះមានមុខងារជាសាវ័ក* អោយអ្នកខ្លះថ្លែងព្រះបន្ទូល អ្នកខ្លះផ្សាយដំណឹងល្អ*អ្នកខ្លះជាអ្នកគង្វាល និងអ្នកខ្លះទៀតជាអ្នកបង្រៀន ដើម្បីរៀបចំប្រជាជនដ៏វិសុទ្ធអោយបំពេញមុខងារបំរើ និងកសាងព្រះកាយរបស់ព្រះគ្រិស្តឡើង។ (គម្ពីរអេភេសូ ៤:៧-៨,១១-១២)

ដូចនេះ តារាងនៃព្រះអំណោយទាននៃព័ន្ធកិច្ចរបស់យើងត្រង់នេះគឺ៖

១. សាវ័ក	៣. អ្នកផ្សាយដំណឹងល្អ	៥. អ្នកបង្រៀន
២. ព្យាការី(អ្នកថ្លែងព្រះបន្ទូល)	៤. អ្នកគង្វាល	

អ្នកប្រាជ្ញខ្លះប្រាប់យើងថា អ្នកគង្វាល និង អ្នកបង្រៀន តាមការពិតជាព្រះអំណោយទាននៃព័ន្ធកិច្ចតែមួយ គឺ គ្រូគង្វាលដែលជាអ្នកបង្រៀន។ យើងនឹងរៀនបន្ថែមទៀតអំពីរឿងនេះនៅក្នុងមេរៀនបន្ទាប់របស់យើង។ យើងក៏នឹងចាប់ផ្តើមរៀនបន្ថែមទៀតអំពីការប្រើប្រាស់ព្រះអំណោយទាននីមួយៗផងដែរ។ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ អ្វីដែលមានប្រយោជន៍សម្រាប់យើងក្នុងពេលនេះ គឺក្រឡេកទៅមើលពីគោលបំណងទូទៅ សម្រាប់ព្រះអំណោយទាននៃព័ន្ធកិច្ចទាំងអស់នេះជាមុនសិន។ លោកប៉ូលបានប្រាប់នៅក្នុងគម្ពីរអេភេសូ ៤:១២ ថា ទ្រង់ធ្វើបែបនេះ "ដើម្បីរៀបចំប្រជាជនដ៏វិសុទ្ធអោយបំពេញមុខងារបំរើ និងកសាងព្រះកាយរបស់ព្រះគ្រិស្តឡើង" ។

លំហាត់អនុវត្តន៍

៤ ចូរអានគម្ពីរ១ កូរិនថូស ១២:២៧-៣០។ ចូរគូសរង្វង់ជុំវិញប្រយោគដែលត្រឹមត្រូវ។

ក) ព្រះគម្ពីរបានផ្តល់ឲ្យយើងនូវ តារាងបែងចែកយ៉ាងជាក់លាក់ អំពីក្រុមនីមួយៗនៃអំណោយទានខាងឯវិញ្ញាណ។

ខ) គ្រប់ព្រះអំណោយទានខាងឯវិញ្ញាណទាំងអស់ហាក់បីដូចជាមានទំនាក់ទំនងយ៉ាងជិតស្និទ្ធ។

គ) ព្រះអំណោយទានដែលស្ថិតនៅក្នុងក្រុមមួយ អាចស្រដៀងទៅនឹងព្រះអំណោយទាននៅក្នុងក្រុមមួយផ្សេងទៀត។

ឃ) ព្រះអំណោយទានខាងឯវិញ្ញាណទាំងអស់មិនសុទ្ធតែមកពីព្រះជាម្ចាស់នោះទេ។

ង) ព្រះអំណោយទាននៃព័ន្ធកិច្ច គឺនិយាយភាសាចម្លែកអស្ចារ្យ ជំនឿ និង ធ្វើការអស្ចារ្យ។

ច) អ្នកគង្វាល និង អ្នកបង្រៀន អាចចាត់ទុកថា គ្រូគង្វាលដែលបង្រៀនបាន។

ព្រះអំណោយទាននៃព័ន្ធកិច្ចដទៃផ្សេងទៀត

ក្រុមបន្ទាប់ទៀតនៅក្នុងក្រុមនៃព្រះអំណោយទានខាងឯវិញ្ញាណទាំងបីរបស់យើង យើងមាន *ព្រះអំណោយទាននៃព័ន្ធកិច្ចដទៃផ្សេងទៀត* ។ មុនពេលចូលទៅស្គាល់ថាតើមានព្រះអំណោយទានអ្វីខ្លះ នៅក្នុងក្រុមមួយនេះ សូមឲ្យយើងរំឭកឡើងវិញ អំពីក្រុមទាំងបីជាមុនសិន។

១. ព្រះអំណោយទាននៃព័ន្ធកិច្ច

២. ព្រះអំណោយទាននៃព័ន្ធកិច្ចដទៃផ្សេងទៀត

៣. ព្រះអំណោយទានរបស់ព្រះវិញ្ញាណ

ព្រះអំណោយទានដែលនៅក្នុងក្រុម "ព្រះអំណោយទាននៃព័ន្ធកិច្ចដទៃផ្សេងទៀត" ត្រូវបានរៀបរាប់នៅទាំងនៅក្នុងគម្ពីរ រ៉ូមជំពូក១២ ឬ គម្ពីរ១កូរិនថូសជំពូក១២ផងដែរ។ ព្រះអំណោយទានទាំងនោះប្រហែលជាមិនអាចរាប់ទុកជា ព្រះអំណោយទាននៃព័ន្ធកិច្ច ឬ ព្រះអំណោយទានរបស់ព្រះវិញ្ញាណនោះទេ។ តែនេះមិនមែនមានន័យថា ពួកវាមិនសំខាន់នោះទេ។ នៅគ្រប់ករណីទាំងអស់ ពួកវាបំពេញតម្រូវការពិសេស នៅក្នុងព្រះកាយ។ សូមគិតអំពីបេះដូងរបស់អ្នក។ វាមានទំហំតូចល្មម។ គេមើលវាមិនឃើញទេ។ វាមិនអាចនិយាយបាន។ តើនោះមានន័យថា វាមិនសំខាន់មែនដែរឬទេ? អត់ទេ។ បើគ្មានវា នោះដៃរបស់អ្នក ជើងរបស់អ្នក ក្បាលរបស់អ្នក និង គ្រប់ផ្នែកនៃខ្លួនប្រាណរបស់អ្នកមិនអាចបំពេញកាតព្វកិច្ចរបស់ពួកវាបានឡើយ។

ផ្នែកដែលតូចជាងគេបំផុតគឺ មានមុខងារសំខាន់។ វាបម្រើការសម្រាប់ប្រយោជន៍ខ្លួនប្រាណទាំងមូល។ គេប្រហែលជាអាចមើលឃើញ ឬ មើលមិនឃើញវា ប៉ុន្តែនោះមិនមែនជាអ្វីដែលធ្វើឲ្យវាសំខាន់នោះទេ។ អ្វីដែលធ្វើឲ្យវាមានសារៈសំខាន់នោះគឺថា វាបំពេញគោលបំណង តាមអ្វីដែលព្រះជាម្ចាស់បានដាក់វានៅក្នុងរូបកាយនោះ។ បើគ្មានវា ខ្លួនប្រាណអាចនឹងគ្មានសុខភាពល្អ និង មិនមានសមត្ថភាពក្នុងការធ្វើតាមកាតព្វកិច្ចរបស់វា។ នេះក៏ជារឿងពិត សម្រាប់ព្រះអំណោយទាននៃព័ន្ធកិច្ចដទៃផ្សេងទៀត ដែលទាក់ទងនឹងព្រះកាយដែលផ្សំពីអ្នកជឿទាំងមូលផងដែរ។

ព្រះអំណោយទានទានដែលយើងហៅថា ព្រះអំណោយទាននៃព័ន្ធកិច្ចដទៃផ្សេងទៀត រួមមាន៖

១. ការបម្រើ	៤. ការចែកទាន	៦. បង្ហាញក្តីមេត្តាករុណា
២. ការបង្រៀន	៥. ការនាំមុខ	៧. ការជួយ
៣. ការទូន្មាន	(ការគ្រប់គ្រង)	

លំហាត់អនុវត្តន៍

៥ ចូរអានគម្ពីររ៉ូម ១២:៦-១៣; គម្ពីរ១កូរិនថូស ១២:២៨ និង គម្ពីរ១កូរិនថូស ១២:២២-២៥។ បំពេញចន្លោះបន្ទាត់នៅក្នុងប្រយោគខាងក្រោម។

ក) ក្រុមទាំងបី នៃអំណោយមានដូចជា ៖...

....

ខ) អ្វីដែលធ្វើឲ្យព្រះអំណោយទានមួយមានសារៈសំខាន់នោះគឺថា វាបំពេញ.................................. តាមអ្វីដែលព្រះជាម្ចាស់បានដាក់ឲ្យវា ។

គ) ព្រះអំណោយទានបីនៅក្នុងចំណោមព្រះអំណោយទាននៃព័ន្ធកិច្ចដទៃផ្សេងទៀត គឺ ....,..............................និង..

៦ ព្រះអំណោយទាននៃព័ន្ធកិច្ចដែលយើងបានដាក់ពីក្រោមចំណុច ព្រះអំណោយទាននៃព័ន្ធកិច្ចដទៃផ្សេង ទៀត គឺមានសារៈសំខាន់ដោយមូលហេតុថាពួកវា

ក) គឺងាយស្រួលយល់

ខ) បំពេញគោលបំណង តាមអ្វីដែលព្រះជាម្ចាស់ត្រូវការ។

គ) ត្រូវបានគេស្គាល់ថា ជាព្រះអំណោយទាននៃព័ន្ធកិច្ចដ៏មានសារៈសំខាន់។

ព្រះអំណោយទាននៃព្រះវិញ្ញាណ

ព្រះអំណោយទានខាងឯវិញ្ញាណទាំងអស់គឺបានមកពីព្រះជាម្ចាស់។ មានក្រុមនៃព្រះអំណោយទានមួយ ដែលហៅថា "ព្រះអំណោយទាននៃព្រះវិញ្ញាណ"។ ពួកវាមានលក្ខណៈអធិធម្មជាតិ ក្នុងរបៀបពិសេសមួយ។ ពាក្យថា *អធិធម្មជាតិ* បានមកពីពាក្យពីរៈ ១) *អធិ* ដែលមានន័យថា "ខ្ពស់លើស" និង ២) *ធម្មជាតិ* " អ្វីដែលតាមផ្លូវសាមញ្ញធម្មតានៃធម្មជាតិ" ។ វាសំដៅទៅលើពិភពនៃវិញ្ញាណ ឬ សំដៅទៅកាន់ព្រះជាម្ចាស់។ ដូច្នេះ នៅពេលដែលយើងនិយាយថា ព្រះអំណោយទាននៃព្រះវិញ្ញាណគឺ អធិធម្មជាតិ យើងមានន័យថាព្រះអំណោយទាននោះមានប្រភពមកពីព្រះជាម្ចាស់ ហើយឫទ្ធានុភាពរបស់វាក៏បានមកពីព្រះជាម្ចាស់ដែរ។

ជាឧទាហរណ៍ សូមគិតអំពីព្រះអំណោយទាននៃការនិយាយភាសាចម្លែកអស្ចារ្យ។ តាមបទពិសោធន៍ និង ការអង្កេតមើលរបស់យើង យើងនិយាយថា មនុស្សទាំងនោះមានសមត្ថភាពក្នុងការរៀនភាសាមួយ ប៉ុន្តែយើងមិននឹកស្មានថាពួកគេនិយាយភាសាដែលពួកគេមិនធ្លាប់បានរៀនពីមុនមកនោះទេ។ យ៉ាងណាមិញ នៅពេលដែលពួកគេទទួលបានព្រះអំណោយទាននិយាយភាសាចម្លែកអស្ចារ្យ មនុស្ស អាចនិយាយភាសាដែលពួកគេមិនធ្លាប់បានរៀនពីមុនមក។ ដូច្នេះ យើងថាព្រះអំណោយទានរបស់ពួកគេគឺអធិធម្មជាតិ។ ពួកគេអាចនិយាយប្រកបដោយសមត្ថភាពពិសេស និង ឫទ្ធានុភាពដែលបានមកពីព្រះជាម្ចាស់។

ព្រះអំណោយទាននៃព្រះវិញ្ញាណ គឺសុទ្ធតែជាអធិធម្មជាតិទាំងអស់។ យ៉ាងនោះហើយ វាមិនអាចកើតឡើងបានតាមមធ្យោបាយរបស់មនុស្សឡើយ។ គ្មានសមត្ថភាពណាមួយរបស់មនុស្ស អាចបង្កើតវាឡើងបានទេ។ ព្រះអំណោយទាននៃព្រះវិញ្ញាណរួមមាន៖

១.	ពាក្យសំដីនៃប្រាជ្ញា	៤.	ប្រោសឲ្យជាពីជំងឺ	៧.	សង្កេតឲ្យស្គាល់វិញ្ញាណ
២.	ពាក្យសំដីនៃចំណេះ	៥.	ធ្វើការអស្ចារ្យ	៨.	និយាយភាសាចម្លែក
៣.	ជំនឿ	៦.	ចេះថ្លែងព្រះបន្ទូល(ទាយ)	៩.	បកប្រែន័យភាសាចម្លែក

លំហាត់អនុវត្តន៍

---

៧ យោងតាម គម្ពីរ១កូរិនថូសជំពូក១២ ព្រះអំណោយទានរបស់ព្រះវិញ្ញាណទាំងអស់ ត្រូវបានប្រទានមកពី

ក) អ្នកជឿ

ខ) ព្រះជាម្ចាស់

គ) អ្នកបង្រៀន

ឃ) សាវ័ក

៨ ពាក្យថា "អធិធម្មជាតិ" ដែលយើងបានសិក្សារួចមកហើយនោះ មានន័យថា

ក) ទេពកោសល្យរបស់មនុស្ស។

ខ) អ្វីដែលយើងរៀនបាន ឬ ធ្វើបានដោយសមត្ថភាពខ្លួនឯង។

គ) ខ្ពស់លើសផ្លូវសាមញ្ញធម្មតា របស់ធម្មជាតិ។

៩ ការនិយាយភាសានៃឋានសួគ៌ដែលមិនស្គាល់ គឺបានមកពី

ក) ព្រះអំណោយទានមួយដែលព្រះជាម្ចាស់បានប្រទានសម្រាប់គោលបំណងជាក់លាក់មួយ។

ខ) សមត្ថភាពជាមនុស្សរបស់យើង។

គ) តាមរយៈការរៀនពីច្បាប់ធម្មជាតិ។

១០ ចូរគូសរង្វង់ជុំវិញអក្សរដែលនៅពីខាងមុខប្រយោគនីមួយៗខាងក្រោមដែលត្រឹមត្រូវ។

ក) ព្រះអំណោយទាននៃព័ន្ធកិច្ច និងព្រះអំណោយទានព័ន្ធកិច្ចដទៃផ្សេងទៀត គឺមានលក្ខណៈខុសពីព្រះអំណោយទាននៃព្រះវិញ្ញាណ។

ខ) ព្រះអំណោយទាននៃព័ន្ធកិច្ចដទៃផ្សេងទៀត គឺមិនសំខាន់នោះទេ។

គ) ព្រះអំណោយទានខាងឯវិញ្ញាណ ទាំងអស់គឺសុទ្ធតែសំខាន់សម្រាប់យើង ព្រោះពួកវាបំពេញគោលបំណង សម្រាប់ព្រះកាយដែលផ្សំពីអ្នកជឿ។

១១ ខាងក្រោមនេះជាតារាងនៃព្រះអំណោយទានខាងឯវិញ្ញាណមួយចំនួន។ នៅលើចន្លោះបន្ទាត់នីមួយៗ ចូរសរសេរអក្សរ **ព** ប្រសិនបើវាជាព្រះអំណោយទាននៃព័ន្ធកិច្ច សរសេរអក្សរ **ពដ** ប្រសិនបើវាជាព្រះអំណោយទានព័ន្ធកិច្ចដទៃផ្សេងទៀត និង សរសេរអក្សរ **វ** ប្រសិនបើវាជាព្រះអំណោយទាននៃព្រះវិញ្ញាណ។

........ក) ចេះថ្លែងព្រះបន្ទូល

........ខ) អ្នកគង្វាល

........គ) និយាយភាសាចម្លែក

.......ឃ) ការចែកទាន

........ង) ជំនឿ

........ច) ការជួយ

........ឆ) សាវ័ក

........ជ) ប្រោសឲ្យជាពីជំងឺ

.......ឈ) អ្នកបង្រៀន

.......ញ) ការទូន្មាន

ការប្រឡងផ្ទាល់ខ្លួន

ចម្លើលខ្លីៗ ៗ ចូរបំពេញប្រយោគខាងក្រោមដោយសរសេរពាក្យដែលត្រឹមត្រូវនៅលើបន្ទាត់ដែលបានដាក់ឲ្យ។

១ អំពីអំណោយទានខាងឯវិញ្ញាណ មានគោលការណ៍បីយ៉ាង ផ្តល់ជូនអ្នកនៅក្នុងមេរៀន ដែលអ្នកត្រូវតែដឹងនោះគឺ

ក) ....

ខ) ....

គ) ....

២ រឿងបីយ៉ាងដែលចំណេះដឹង មានទំនាក់ទំនងជាមួយនឹងការប្រើប្រាស់ព្រះអំណោយទានខាងឯវិញ្ញាណមានដូចជា៖

ក) ....

ខ) ....

គ) ....

៣ ដោយប្រើព្រះគម្ពីររបស់អ្នក ចូរសរសេរព្រះអំណោយទាននៃព័ន្ធកិច្ចចំនួនប្រាំ ព្រមទាំងខគម្ពីរដែលរៀបរាប់ពីវា៖

ក) ....

ខ) ....

គ) ....

ឃ) ....

ង) ....

ខគម្ពីរយោង..

៤ ចូរសរសេរព្រះអំណោយទាននៃព័ន្ធកិច្ចដទៃផ្សេងទៀតចំនួនបួន

ក) ....

ខ) ....

គ) ....

ឃ) ....

៥ ដោយមិនចាំបាច់ប្រើព្រះគម្ពីររបស់អ្នក ចូរសរសេរព្រះអំណោយទាននៃព្រះវិញ្ញាណទាំងប្រាំបួនៈ

ក) ....

ខ) ....

គ) ....

ឃ) ....

ង) ....

ច) ....

ឆ) ....

ជ) ....

ឈ) ....

៦ ចូរសរសេរ គម្ពីរ១កូរិនថូស ១៣:១-២ តាមការចង់ចាំរបស់អ្នក នៅខាងក្រោមនេះៈ

....

....

....

សំណួរពហុជម្រើស។ មានចម្លើយត្រឹមត្រូវតែមួយគត់នៅក្នុងសំណួរនីមួយៗ ខាងក្រោម។ ចូរគូររង្វង់ជុំវិញអក្សរនៅខាងមុខចម្លើយដែលត្រឹមត្រូវ។

៧ ចំណេះដឹងត្រឹមត្រូវអំពីព្រះអំណោយទានខាងឯវិញ្ញាណគឺមានសារៈសំខាន់ ដោយសារតែវា

ក) អនុញ្ញាតឲ្យយើងអាចឆ្លើយសំណួរអំពីវាបាន។

ខ) ផ្ដល់គ្រឹះមូលដ្ឋានសម្រាប់ជំនឿ។

គ) ជួយយើងក្នុងការរៀបរាប់ឈ្មោះនៃព្រះអំណោយទានទាំងនោះ។

៨) ជំនឿត្រូវបានបង្កើតឡើងដោយ

ក) សេចក្ដីស្រឡាញ់

ខ) ចំណេះដឹង

គ) ទេពកោសល្យ

៩ អ្នកក្រុងអេភេសូមិនបានទទួលការជ្រមុជនៅក្នុងព្រះវិញ្ញាណដ៏វិសុទ្ធ ព្រោះ

ក) ពួកគេមិនចង់ទទួល

ខ) ការជ្រមុជគឺមិនមែនសម្រាប់ពួកគេ

គ) ពួកគេមិនដែលដឹងពីការនោះ

ចម្លើយសម្រាប់លំហាត់អនុវត្តន៍

១ ក) ជំនឿ

ខ) ចំណេះដឹងពីព្រះគម្ពីរ

គ) ព្រះអំណោយទានខាងឯវិញ្ញាណ

៦ ខ) បំពេញគោលបំណង តាមអ្វីដែលព្រះជាម្ចាស់ត្រូវការ។

២ ក) គឺជាចម្លើយត្រឹមត្រូវ

៧ ខ) ព្រះជាម្ចាស់

៣ ក) ជំនឿ , បទពិសោធន៍

ខ) ចំណេះដឹង

គ) បទពិសោធន៍

៨ គ) ខ្ពស់លើសផ្លូវសាមញ្ញធម្មតា របស់ធម្មជាតិ។

៤ ខ), គ) និង ច) ជាចម្លើយត្រឹមត្រូវ។

៩ ក) ព្រះអំណោយទានមួយដែលព្រះជាម្ចាស់បានប្រទានសម្រាប់គោលបំណងជាក់លាក់មួយ។

៥ ក) ព្រះអំណោយទាននៃព័ន្ធកិច្ច, ព្រះអំណោយទាននៃព័ន្ធកិច្ចដទៃផ្សេងទៀត និង អំណោយទាននៃព្រះវិញ្ញាណ។

ខ) គោលបំណង

គ) ការទូន្មាន, ការបម្រើ, ការបង្រៀន, ការនាំមុខ,ការចែកទាន, ការបង្ហាញក្តីមេត្តាករុណា, ការជួយ (ចម្លើយបី ពីក្នុងចម្លើយខាងលើនេះ ជាចម្លើយដែលអាចទទួលយកបាន)

១០ ក) និង គ) ជាចម្លើយត្រឹមត្រូវ

១១ ក) វ

ខ) ព

គ) វ

ឃ) ពដ

ង) វ

ច) ពដ

ឆ) ព

ជ) វ

ឈ) ព

ញ) ពដ

ការប្រឡងជំពូកទីមួយ

ឥឡូវនេះ ដោយអ្នកបានបញ្ចប់ជំពូកទីមួយ អ្នកអាច*ប្រឡងជំពូកទីមួយ* បាន។ ចូររំឭកមេរៀនពីខាងលើ មុនពេលដែលអ្នកចាប់ផ្តើម។ ធ្វើតាមការណែនាំដ៏ប្រុងប្រយ័ត្ន ដើម្បីធ្វើការប្រឡង បន្ទាប់មក បន្តទៅជំពូកទីពីរ។